

[Indenrigsministeren.]

for været dette, at man vel for visse Arbejders Vedkommende har kunnet erkende, at de ikke lod sig udføre som Nødhjælpsarbejder, om end de var sat i Gang for at skaffe Arbejde til arbejdsløse, men om andre Arbejder, som repræsenterer et meget betydeligt Antal Arbejdsdage, har det staaet usikkert, om ikke man kunde have tilrettelagt dem paa en saadan Maade, at Støtten til dem havde kunnet faas gennem Arbejdsløshedsfonden, og atter om andre er Oplysningerne saa fuldstændig utilstrækkelige, at der overhovedet ikke er noget Grundlag for at afgøre, om der bør ydes Støtte i Anledning af de Udgifter, som disse Arbejder har foranlediget, eller ikke. Efter de midlertidige Opførelser, som er tilvejebragt i Indenrigsministeriets Arbejdsudvalg, har jeg imidlertid tilskrevet Folketingets Finansudvalg for at erhverve Billigelse til at stille et vist Maksimalbeløb til Raadighed til Fordeling blandt Kommunerne, naar de fornødne Oplysninger ved gentagen Henvendelse til Kommunerne var tilvejebragt, saaledes at et Fordelingsgrundlag for dette Beløb derigennem var skabt.

Jeg tror, at der gennem den kommunale Indsats er udrettet meget til Imødegaaelse af Tidens Vanskeligheder, meget, meget mere, end man vilde have naaet, selv om det ærede Medlem Hr. P. Munch havde haft Kraft til at føre sine Understøttelsesplaner igennem, og jeg tror, at man indenfor baade Kommuner og Stat er besjælet af Ønsket om gennem Arbejders Tilvejebringelse og Støtte til Igangsættelse af Arbejder af lette og lindre saa meget paa Byrderne og Vanskelighederne som overhovedet muligt. Hvis man saa fra den anden Parts Side, fra Organisationernes Side, baade indenfor Kapitalen og Arbejdet, vilde tage den Del af Ansvar, som er disse Organisationers, og som de aldrig kommer udenom, og indrette sig saaledes, at ledige Hænder kunde komme i Gang, vilde der ikke længere være Brug for den Blæsen til Samling, som jeg ikke undres over, at det ærede Medlem Hr. P. Munch ved denne Lejlighed som ved saa mange andre gør sig til Talsmand for, den Samling, som betyder at gaa Socialdemokratiets Årinde. Men i denne Falanks tør det ærede Medlem ikke vente at træffe hverken Regeringen eller det Parti, hvoraf den er udgaaet.

Første Næstformand (Pinstrup): Det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft har Ordet for en kort Bemærkning.

Ole Bjørn Kraft: Jeg tror ikke, jeg har forstaaet den højtærede Indenrigsminister forkert, naar jeg mener at være kommet til den Opfattelse af Ministerens Udtalelse her, at det Udvalg ikke er blevet nedsat, som Ministeren ved en tidligere Lejlighed havde stillet i Udsigt til Under søgelse af dette meget vigtige Spørgsmaal. Jeg har forstaaet Ministeren saaledes, at han ved Konferencer med sagkyndige har faaet den Opfattelse, at dette Udvalg vilde have vanskeligt ved at tilrettelægge et saadant Arbejde, men jeg vil dog udtale Haabet om, at det inden ikke alt for lang Tids Forløb vil vise sig muligt at faa et saadant Udvalg nedsat. Ministeren ved jo, i hvor høj Grad dette Spørgsmaal spiller en Rolle i Diskussionen, og jeg tror ikke, de Vanskeligheder, Ministeren omtalte, kan være saa store, at det ikke skulde være muligt at faa dette Arbejde udført.

Første Næstformand (Pinstrup): Det vilde være ønskeligt, at denne Sag kunde føres til Ende i dette Møde.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Einer Jensen): Jeg vil først gøre en Bemærkning vedrørende det Forhold, det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft omtalte. Saa vidt mig bekendt har man overhovedet ikke drøftet dette Spørgsmaal med Arbejderne. Da vi jo er den ene Part i Sagen, vil jeg dog i det mindste henstille, at man ogsaa tager os med i Overvejelserne, for lidt maa vi i alt Fald have at skulle have sagt paa dette Omraade.

Jeg forstod ikke rigtig den højtærede Indenrigsminister; jeg fik først Indtrykket af, at Ministeren glædede sig over, at vi sluttede Overenskomster i denne Tid; men bagefter fik jeg Indtryk af, at Ministeren var vred over det. Jeg forstod ikke rigtig, hvad Meningen var med dette; thi det, der er sket vedrørende Overenskomsterne mellem Arbejdsgivere og Arbejdere, er jo, at de to Parter forhandlede sig til Rette om Forholdene; saa kan Ministeren godt tale om, at det gælder om at bringe Lønnin-gerne ned — det er jo det reelle. Har Ministeren gjort noget som helst for andet end det at bringe Arbejdslønnen ned? Nej, og atter Nej! Med Hensyn til Loven om den ekstraordinære Hjælp skete Bortfaldet af denne jo ene med det Formaal at bringe Arbejdslønnen ned. (*Christmas Møller*: Det er ikke rigtigt!). Jo, det er rigtigt! Og samtidig skete der det, at medens man derved væltede en stor Byrde over paa Arbejderne,